

Simplicissimus Budapestje

BEVEZETÉS A KORSZERŰ SZNOB- ÉS HEDONIZMUSBA, VALAMINT AZ ALKALMAZOTT EMBERLESÉS TUDOMÁNYÁBA

Simplicissimus az Ifk gálacsoráján, a Gerbeaud Atriumban

A rövidke fellépés egy bensőséges ünnepségen történt: a 4. Ingatlanfejlesztők Napja gálavacsorán. A rövidítés a jelenleg 19 tagú Ingatlanfejlesztői Kerekasztal Egyesületet takarja – közöttük ott van a szektor minden jelentős szereplője. Három és fél évvel ezelőtt elhatározták, hogy minden év november 20-án, illetve egy ahhoz közel eső alkalmas hétköznapon megtartják ezt a napot. Azért esett választásuk november 20-ra, mert mint az közismert, 1849-ben ezen a napon avatták fel a Lánchidat, ami pedig az egyesület szerint minden idők legsikeresebb magyar ingatlanfejlesztése volt (például az elképzelt 87 év helyett 21 év alatt hozta vissza a beruházás kamatokkal megnö-

velt árát, hatalmas lendületet adott Pest és Buda fejlődésének, stb.). És annak idején meg is bízták Simplicissimust, hogy írja meg röviden a híd mint beruházás történetét. Azóta minden évben rendelkeztek egy hasonló kis könyvet (a *Központi Vásárcsarnok*, illetve *A budapesti bérházépítés aranykora* témában). Idén újra Simplicissimus volt a szerző, a téma a Szabadság tér komplex, lebilincselő története. A csinos kötetek küllemét *Vargha Balázs* (Stalker Stúdió) tervezte.

A szerzőket meg szokták hívni az eseményre, három éve Simplicissimus azt mesélte, hogy nem volt valami jó hangulat, azt érezte, hogy az egész akció azt célozta, hogy a szektor saját hajánál fogva próbálja kiemelni magát a bajból, a régesrégii gróf mintájára.

„Most egy egészen másfajta eseményen jártam a Gerbeaud Ház Atrium termében, ahol a Szabadság tér könyvecske a teríték részét képezte – meséli barátom. – Minden asztalnál a jókedv, az optimizmus terjengett. A terem az olimpiai pályázat lázában égett. Dr. Takács Ernő egyleti elnök bevezetője után Bagdy főpolgármester-helyettes mondott köszöntőt. Ő azzal fejezte be, hogy kívánja, hogy Budapest nyerje el a rendezés jogát, noha tisztában van azzal, hogy a legjobban nem a város, hanem az ingatlanfejlesztők járnának ezzel.

Ezután az olimpiai pályázatot készítő cég csilivíli, sok mindenre kiterő prezentációját tartotta meg Schneller Domonkos stratégiai igazgató. Engem is magával ragadott az egész, amikor vége lett, szinte erővel kellett magamat emlékeztetnem arra, hogy a probléma nem a tervek minőségében, Magyarország projektkultúrájában van, hanem a korrupciós indexben, a mindenütt elszállt költségek szintjében. Ezután én következtem egy kis vetítéssel, főleg olyasmiket meséltem, amik nem fértek bele a 90 oldalas könyvecskébe, vagy a műfaj nem tette lehetővé. Volt például egy dia az egyik mangalicafesztiválról, amely a teret olyannyira tönkretesztő számos visszatérő fesztivál egyike, és az utolsó képen bemutattam Takács Márton grafikus egyik lapját a Piranesi sorozatból, apokaliptikus vízióját a térről (Piranesi az ókori római épületek pusztulását dolgozta fel sorozatában, ezekből jónéhány megvan a Szépművészeti Múzeum gyűjteményében is.)

Ezután következett az est legérdekesebb része, átadták az „IFK Talentum 2016” díjat. Minden évben meghirdetnek egy témát, egy képzeletbeli, de konkrét helyszínre kiírt fejlesztésre. Idén a téma a következő volt: „RESTART és START UP – Az Y és Z generáció irodái rozsdáövezetben – rehabilitáció a Déli pályaudvarnál” A díjat a Budapest Startup Centert tervező csapat vehette át. Nem csak egy tetszetős, variálható épületet terveztek, hanem a tágabb környezetben is gondolkodtak. Sőt egy ötvenfős tanácsadói háttérrel is oda képzeltek az épületbe, amely az oda költöző startupokat szolgálná ki.

Az én asztalomnál, ahol volt két nagy tapasztalatú fejlesztő, egy építész, egy fővárosi háttérintézmény vezetője, volt némi kételkedő mosolygás a nyertes tervvel kapcsolatban, de ebbe jó adag elismerés is vegyült. Jobb oldali szomszédom, miközben a különleges büfévacsera fogásaiért állt sorba, máris állásajánlatot tett az egyik fiatalembernek.”

GreenGo, Segway

Az Uber taxitársaság felfüggesztette működését Hamburgban, Frankfurtban és Düsseldorfban, Berlinben és Münchenben viszont még él és virul.

Mi van itt?

Mielőtt Magyarországgal vetnénk össze, gondoljunk a különbségekre. Ezek elsősorban a taxicégeknek jelentősek. Az a benyomásunk, hogy a budapesti ellehetetlenítés túl egyoldalúan történt. Itt lett volna a történelmi pillanat, hogy a tiltással egy időben rákényszerítsék az egész taxis szektort a kizárólag bankkártyás fizetésre, a GPS-es pénztárgép használatára. Akkor azt mondták volna az érdekelt városi polgárok, hogy hát igen, ez fair. Legyenek egyenlők az esélyek, de egyben szűrjük ki a csalásokat is.

Most a NAV (és tudunkkal nem a szabályozásért felelős főváros) elkezdte mogyorózni a taxisokat. Hamarosan nagyon nehéz lesz a taxiórakkal csalni. Akkor meg lehet, hogy a sofőrök egy részének majd nem éri meg taxiz-

ni. Ha kevés lesz a taxi az utakon, azt mindenki megsínyli. Hiszen kevesebb magánautó kellene az utakra, és több taxi (nem fordítva!). Többet kellene az embereknek tömegközlekedéssel járniuk, mert hamarabb célhoz érnének, nem szennyeznék a levegőt, és többet mozognának. A minap vidékről hazafelé jövet egy kölcsön autóval hétköznap reggel 10 és 11 között át kellett vergődöm a városon. Iszonyú élmény volt, mondhatom. A saját bőrömön is megtapasztaltam, hogy igaz, amit a statisztikák mondanak: egyre több az autó a budapesti utakon.

Megjegyzem augusztustól tilos Segway-jel közlekedni Prága belvárosában. Ez tökéletesen érthető, a szűk utcákat és a nagy számú turistát tekintetbe véve. Budapesten megítélésünk szerint (még) nincs szükség ilyen tilalomra. A mi városunk annyival tágasabb, mint Prága...

Véletlen találkozás a GreenGo-val

Fél évvel ezelőtt lelkesedtem a klubtagságival bérelhető, különleges amsterdami elektromos kisautóért. Nem képzeltem, hogy ilyen hamar Pesten is látok majd egyet. A Rumbach Sebestyén utcában fedeztem fel egy GreenGo nevű, stílustalan módon kék színű kisautót. A szélvédője alatt egy kis képernyő, amin ott virított a szabad jelzés. Nagyon szerettem, ezért nem a helyszínen néztem utána, működik-e a rendszer. De egy órán belül már tudtam, hogy még csak

a tesztüzem zajlik. Azonnal regisztráltam – ha élesre fordul a helyzet, befizetek egy próbaútra, és tudósítom az olvasókat. (Lapzártakor kaptam e-mailt: beélesítették a rendszert, 72 autóval).

A Deák téri Aquarium klub József Attila utcai szélén, a Károly körüti sarokhoz közel dodzsemre emlékeztető, egyszemélyes járműveket lehet bérelni. Erre és mindenféle új elektromos járművekre hamarosan visszatérünk. Egy csendes forradalom első napjait éljük. Alig várom, hogy csökkenjen az autót birtokló emberek száma Budapesten – de legalább Pesten, a Margit hídtól északra fekvő negyedben, ahol lakom. Tíz éve, amikor ide költöztem, még azon háborogtam, hogy miért nincs földalatti parkoló vagy parkolóház. Persze, mert akkor még volt autóm. Milyen jó, hogy már nincs. És megfigyelték, hogy mennyi új típusú járgány jelent meg a városban? Buzgón fényképezem őket. Erre is visszatérünk majd.

Fúj, fúj Beerbike, megint

Újra szóba hozom vesszőparipám: mintha egyre több lenne az undorító beerbike, azaz sörbicikli is. Nekik persze csak a Belváros az érdekes. Fokozzák a dugót, reklámot csinálnak a mértéketlen sörivásnak, ellenszenves zajártalmat okoznak... Kinek jó ez a söriparon kívül? Mindezt azért merem újra szóba hozni, mert Amsterdamból január 1-től tiltják a gyűlöletes masinákat. Hatezer aláírás kellett hozzá mindössze. Közel vagyok hozzá, hogy én is mozgalmat indítsak. Vajon nem fognak kinevetni a barátaim? Nem fogják azt kérdezni: „Ez most a legnagyobb problémád?!”

Lehet, hogy elég lenne minden cikket így befejezni: „*Ceterum censeo: a Beerbike-okat pedig ki kell tiltani Budapestről*”. Esetleg a lényegét is latinul. De hogy lehet a beerbike latinul? Ne tessék kinevetni, 1960-ban megjelent magyar-latin középszótáramban jónéhány modern kifejezés megfelelője megtalálható. Hamarjában csak a téveszelnők és a tengeralattjáró jut eszembe. Az interneten hiába kerestem. Pedig még angol-latin számítástechnikai szószedetet is találtam. (A Vatikánban biztosan van egy latin nyelvújítási bizottság.)

De félre a tréfával. A sörbringáknak el kell tűnniük Budapestről. Persze addig nehéz lesz, amíg az olyan remek egyetemek, mint az angol nyelvű IBS a szolgáltatót hirdetésekben engedi népszerűsíteni honlapján. ●

